

dobre Skutki, dnž jeno predy psches to Sstowo, a tu Wjeru, wedža, so psches Krystuša jeneho nadneho Boha a Wotz-za we Nebesach maju, kotrehož Rybniczki woni tež su, kotrej we jeho Sstowi, jako we jeho Ssynce, pschedewschitkim Nesbožom derje worbarnowani su. Ezi moja tešch we Nushi, kodži a Ssynoszi wešeli a dobreje Myšlje bydž, a rez: Hacz ja runje tudy kudy hym, da to mi niczo newadži, pschetoz ja wjem so mi moj luby Boh nebudže dacž Nusu czerpicž. Pschetoz je mi moč Krystuša dacž, a wschitke Sbožnoszje snim, da budže mi tešch tak welie pschiczi-šnyčž, so to Ezielo ton krotki Čas swojeho Bydženja swoju Potrebnošz mjecz budže.

Tak je temu Knesej najbolje wo to czi-nič, so by nasche Wutroby troschtowal, a nas wjestnych sczynyl, so bychmy hyl-je wjerili, a na tem nezwyflowali, so jeneho nadneho Boha we Nebesach ma-amy. Schtuž tehodla to wjeri, ton so nebudže žanej cžasnej Nushi dacž samo-licž, ale won so tešch nebudže niczo sa tem praschecz, hacz Ežert a Sswjet njewnaj staj, dnž jeno Boh nadny je, a so we Nebesach schizy lubi Zandželjo nadnami sweschelja. So bychmy teho- dla tešch my to hylnje wjerili, a wew-šem Ssynytanju, wezjelnem a duchom- nem, so tak troschtowali. To sposchcz nam nasch luby Wotzecz we Nebesach, psches Jesusa Krystuša, swojeho Syna a nascheho Knesa, Amen!

Na schestu Redželu po swojatej Trojizy.

Ty, štotka Luboš, daj so nama
Derje woptacz naschim Wutrobam;
So my bychmy prawje so lubowali,
A w dobrym Mjeri wjenej Myšli stali, Byrjeleis!

Neže Jesuso! Taj tajka je nascha Praudosz pharisejska a masana! My kodžimy k Božemu Blidu, spjewamy wschjednje ton Wotze nasch husto: A tolla chže- my Boha nascheho Knesa wobrecječž, so my naschim Winikam wodawamy. Ež my hmy potni Mjewa a Hidženja pscheczimo Blischemu. Hacz nam runje sjaunje prajisch: Schtuž swojeho Bratra hidži, ton nedostanje wječzne ži- wenje zc. da so my tolla na wchelake Waschnje samotwimy. O so bychmy te Wutrobe tu swoju Zwerdosž spoznate! O so bychmy wone ktemu wulkemu Ssudnikaj kwa- take, a sa Maduža sa Wodocžje tych Nječow, psches tebe Jesuso, prošyt! Zraschne Sstowa. Nebudželi wascha Praudosz lypscha, dyžli tych Pharisejskich, da nemožecže do ne- beskeho Dralstwa pschindž. My hjeschcže tajku Praudosz nimamy, jako tych Pharisejskich bje. My so teho swobukomneho nesminemy, kak da dyrbjata ta Wutroba cžista bydž? Ko- jždy hebl tudy figowe Lisze putta, skotrymž tu swoju Kosnosž pschikryje. Daj nam te Sstowa wopomnicž. Schtuž s Wutrobu wodacz nebudže, ton budže Bjerzej do Zastwa podaty, a steho won wojndž nebudže, dokelž poplenu Scherepatku saptacžit neje. A pomhaj nam, so ne- bychmy